

Πανηγυρισμοί για το πόσιμο νερό;

6 ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ | ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 6 ΙΟΥΛΙΟΥ 2018

Από τον Κώστα Γκούμα

Με στόχο τη βελτίωση της ποιότητας του πόσιμου νερού, αλλαγή και την καλύτερη πρόσβαση σε αυτό, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προωθεί την αναθεώρηση της σχετικής ευρωπαϊκής οδηγίας.

Στο πλαίσιο αυτό και ενόψει της συνεδρίασης των υπουργών Περιβάλλοντος της ΕΕ, ιδιαίτερα αισιόδοξος εμφανίστηκε ο αν. υπουργός Περιβάλλοντος κ. Φάμελλος, σε πρόσφατες δηλώσεις του σχετικά με την κατάσταση του τομέα του πόσιμου νερού, τίτλοι* όπως «Η Ελλάδα πρώτη στην ποιότητα νερού» αποτυπώνουν τον ανυπόκριτο ενθουσιασμό του.

* (https://www.huffingtonpost.gr/entry/famellos-e-ellada-einai-prote-sten-poioteta-toe-neroe_gr_5b37313ee4b007aa2_f803eb46es).

Ο γράφων - όπως και πολλοί άλλοι - επανειλημμένα ασχολήθηκε και με τον τομέα του πόσιμου νερού. Ειδικά για τη Θεσσαλία, τουλάχιστον με τα στοιχεία που διαθέτουμε και παρουσιάσαμε στο 3ο Συνέδριο Φραγμάτων, δεν μπορούμε να συμμεριστούμε τον ενθουσιασμό του κ. υπουργού.

Σε ό,τι αφορά στο «παρόν» και με δεδομένο ότι το σύνολο των οικισμών και πόλεων της Θεσσαλίας υδρεύεται κατά περίπου 80% με γεωτρήσεις από υπόγεια ύδατα, δεν διαμορφώνονται συνθήκες που επιτρέπουν αισιόδοξια και επανάπαυση. Είναι γνωστά τα προβλήματα της υπερεκμετάλλευσης και κυρίως της ρύπανσης των υπόγειων υδροφορέων (εννοείται ότι το ίδιο συμβαίνει και στα επιφανειακά συστήματα), με ποικίλες πηγές επιβάρυνσης (αστικά και βιομηχανικά λύματα, λιπάσματα, φυτοφάρμακα κ.ά.).

Είναι λοιπόν προφανές ότι οι πόροι που σήμερα χρησιμοποιούνται για υδρεύσεις βαίνουν σταθερά επιδεινούμενοι και βεβαίως οι ευθύνες γι' αυτό βαρύνουν σωρευτικά όλες τις κυβερνήσεις εδώ και δεκαετίες.

Η λύση για όλα αυτά είναι, σε βραχυ-μεσοπρόθεσμη βάση, η

υδροδότηση πόλεων και οικισμών στη Θεσσαλία να γίνεται πλέον μέσω ταμιεύσεων στα ημιορεινά και μεταφορά μέσω αγωγών στις πόλεις. Τυπικό θετικό παράδειγμα αποτελεί η ύδρευση εδώ και μισό αιώνα του Συνδέσμου Καρδίτσας από τον (επί της ηλικίας Αχελιώδου ευρισκόμενο) ταμιευτήρα Ν. Πηλαστήρα, καθώς και η πρόσφατα δρομολογημένη αξιοποίηση υδάτων από τον ταμιευτήρα Σμοκόβου για τον ίδιο σκοπό.

Οι προτάσεις του αναθεωρημένου Σχεδίου Διαχείρισης (2017) ανοίγουν τον δρόμο για την εκπόνηση ενός ολοκληρωμένου πλάνου (masterplan) για δημιουργία υποδομών (ταμιευτήρες, αγωγοί κ.λπ.), με τη σταδιακή υλοποίηση των έργων ταμίευσης πολλαπλού σκοπού (π.χ. Πύλη, Μουζάκι, Ενιπέας κ.λπ.) κατά τα επόμενα χρόνια.

Δυστυχώς ο περσινός αντίστοιχος «ενθουσιασμός» του κ. Φάμελλου και της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ-Οικολόγων, που υποσχέθηκαν με θεαματικό τρόπο την προώθηση των έργων, έμεινε χωρίς αντίκρισμα. Ούτε καν οι αναγκαίες μελέτες δεν προκηρύχθηκαν ή (έστω) επικαιροποιήθηκαν οι υφιστάμενες. Στασιμότητα και εδώ.

As σημειωθεί επίσης ότι στην περίπτωση των επιφανειακών ταμιεύσεων διαμορφώνονται προϋποθέσεις για μειωμένο κόστος παραγωγής πόσιμου νερού, χωρίς κινδύνους από τις (συνήθως αυξητικές) διακυμάνσεις του κόστους ενέργειας που επιβαρύνει την άντληση του πόσιμου νερού από τις γεωτρήσεις.

Συνοπτικά, η υπόθεση του πόσιμου νερού δεν προσφέρεται για εντυπώσεις. Γενικά τα υδατικά θέματα, επειδή σχετίζονται με τη ζωή, την υγεία και την ασφάλεια (π.χ. πλημμύρες) του πληθυσμού, απαιτούν συστηματική δουλειά, επικέντρωση στόχων, έργα και αποτελεσματικότητα των αρμόδιων διοικητικών οργάνων, κάτι στο οποίο, κατά κοινή ομολογία, δεν έχουμε φθάσει.

Σίγουρα πάντως οι εντυπωσιασμοί δεν ωφελούν.